

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Jaargang 68

25

Weekblad voor kerk en samenleving

30 Juni 2024

Jubeljaar 2025

Op het hoogfeest van Hemelvaart op 9 mei jl. verscheen de bul van paus Franciscus voor het Jubeljaar 2025. De tekst gaat over het thema hoop vanwege het Jubeljaar. Vandaag beginnen wij met een serie artikelen over het jubeljaar en vanzelfsprekend besteden wij ten eerste aandacht aan de bul van de paus. Hieronder een korte weergave van deze 17 pagina's tellende bul middels een samenvatting van elke paragraaf. Er zijn in totaal 25 paragrafen. De komende weken zullen wij nader ingaan op de oorsprong en betekenis van een jubeljaar en een van de bijzondere aspecten van het jubeljaar, t.w. de aflat. Hiervoor heeft de paus ook een decreet uitgevaardigd en daar zullen wij ook aandacht aan schenken.

SPES NON CONFUNDIT

De hoop stelt niet teleur

1. De bul van paus Franciscus heeft als titel 'Spes non confundit': de hoop stelt niet teleur (Romeinen 5, 5). Hoop is de centrale boodschap van het komende Jubeljaar dat, volgens een oude traditie, elke vijfentwintig jaar door de paus wordt uitgeroepen. Het zal worden gevierd door pelgrims die naar Rome zullen reizen en alle anderen die, hoewel ze de stad van de apostelen Petrus en Paulus niet kunnen bezoeken, het Jubeljaar in hun plaatselijke Kerken zullen vieren.

"Iedereen weet wat het is om te hopen. In het hart van ieder mens woont hoop als het verlangen en de verwachting van goede dingen die komen gaan, ondanks het feit dat we niet weten wat de toekomst zal brengen", schrijft de paus. "Moge het Jubeljaar voor ons allemaal een gelegenheid zijn om vernieuwd te worden in hoop. Gods woord helpt ons om redenen te vinden voor die hoop."

2. De tekst verwijst naar Romeinen 5, 1-2.5 die onderstreept dat hoop geworteld is in Gods liefde die door de Heilige Geest in onze harten wordt uitgestort: "De hoop wordt niet teleurgesteld, want Gods liefde is in ons hart uitgestort door de heilige Geest die ons werd geschonken."

3. Hoop wordt geboren uit liefde en in het bijzonder uit de liefde die het offer van Jezus aan het kruis heeft laten zien. Christelijke hoop misleidt niet en stelt niet teleur, omdat deze gegrond is in de zekerheid dat niets of niemand ons ooit kan scheiden van Gods liefde (Romeinen 8, 35.37-39).

4. "De apostel Paulus is een realist. Hij weet dat het leven vreugde en verdriet kent, dat liefde

Het logo van het jubeljaar

In het logo zijn er vier gestyleerde figuren afgebeeld waarmee heel de mensheid uit alle vier hoeken van de aarde wordt gesymboliseerd. Zij omarmen elkaar als teken van solidariteit en broederschap, dat alle volken moet samenbrengen. Opgemerkt moet worden dat de eerste figuur zich vastklampt aan het kruis. De onderliggende golven zijn woelig, waarmee wordt aangegeven dat de pelgrimstocht van het leven niet altijd over kalme wateren gaat. Vaak vragen persoonlijke omstandigheden en wereldgebeurtenissen om een dieper besef van hoop. Daarom is de onderkant van het kruis verlengd en verandert die in een anker, die de beweging van het water domineert. Zoals bekend wordt het anker vaak gehanteerd als metafoor voor hoop. In feite wordt in maritieme jargon het reserve-anker genoemd de 'hoop anker' en wordt gebruikt door vaartuigen in noodsituaties om het schip gedurende een storm te stabiliseren.

Ook moet worden opgemerkt dat de tocht van de pelgrim niet individueel is, maar veeleer gemeenschappelijk, met tekenen van een groeiende dynamiek die zich steeds meer richting het kruis voortbeweegt. Het kruis is geenszins statisch, maar zeer zeker ook dynamisch en buigt zich naar de mensheid om die te ontmoeten alsof het hen niet in de steek wil laten maar vooral de zekerheid van zijn aanwezigheid bieden en de geruststelling van de hoop.

Tenslotte is het motto van het jubeljaar 2025 – Pelgrims van hoop – duidelijk zichtbaar in de kleur groen, de kleur van hoop.

op de proef wordt gesteld in beproevingen en dat hoop kan wankelen in het aangezicht van lijden", schrijft de paus. In Paulus' visie brengt lijden uithoudingsvermogen, karakter en uiteindelijk hoop voort (Romeinen 5, 3-4). Geduld is volgens de paus hierbij belangrijk. Het is een deugd die nauw verbonden is met hoop, vooral in de snelle wereld van vandaag: "Geduld, een van de vruchten van de Heilige Geest, ondersteunt onze hoop."

5. Het Jubeljaar wordt voorgesteld als een reis van hoop, met elementen van pelgrimage en geestelijke vernieuwing. De paus noemt enkele historische voorbeelden van Jubeljaren (met het eerste Jubeljaar in 1300) en nodigt gelovigen, ook die uit Oosterse Kerken, uit om deel te nemen aan deze reis van geloof en verzoening. Het Jubeljaar wordt gezien als een kans voor spirituele groei, verzoening en solidariteit binnen de Kerk.

6. Het Jubeljaar van 2025 is een voortzetting van eerdere Jubeljaren, die belangrijke mijlpalen markeren zoals bij de millenniumwisseling de tweeduizendste geboortedag van Jezus Christus en het Buitengewoon Heilig Jaar van Barmhartigheid in 2015. Het Jubeljaar zal beginnen met de opening van de Heilige Deuren in de Sint-Pietersbasiliek en van Heilige Deuren in andere basilieken in Rome.

7. De paus spoort ons aan om tekenen van hoop te zien te midden van de uitdagingen van onze tijd, in navolging van het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965). Hij benadrukt de noodzaak om, ondanks kwaad en geweld,

het goede in de wereld te erkennen en spreekt over "de tekenen van de tijd" als "tekenen van hoop".

8. "Het eerste teken van hoop zou het verlangen naar vrede in onze wereld moeten zijn", aldus de paus. "Moge het Jubeljaar ons eraan herinneren dat zij die vrede stichten 'kinderen van God' genoemd zullen worden (Matteüs 5, 9)."

9. "Hoopvol naar de toekomst kijken betekent ook enthousiast zijn over het leven en bereid zijn om het te delen", schrijft hij. De paus verwijst naar dalende geboortecijfers als gevolg van maatschappelijke kwesties en roept op tot een herbevestiging van openheid voor het leven en verantwoordelijk ouderschap.

10-15. De paus benadrukt de rol van personen en gemeenschappen in het bevorderen van hoop door middel van concrete acties. Hij benadrukt de noodzaak van tekenen van hoop in verschillende groepen in de samenleving, bij gevangenen en zieken, jongeren, migranten, ouderen en armen.

16. "Het Jubeljaar herinnert ons eraan dat de vruchten van de aarde niet bestemd zijn voor een paar bevoorrechten, maar voor iedereen. De rijken moeten vrijgevig zijn en hun ogen niet afwenden van hun broeders en zusters in nood", aldus de paus en hij vraagt rijke landen om schulden van arme landen kwijt te schelden.

Wordt vervolgd op pagina 2

Jubeljaar 2025

Vervolg

17. In deze paragraaf reflecteert de paus op het Jubeljaar en de 1700ste verjaardag van het Eerste Concilie van Nicea (325), een belangrijke gebeurtenis in de christelijke geschiedenis. Hij benadrukt het belang van synodaliteit en eenheid binnen de Kerk vanwege de verkondiging van het Evangelie en de noodzaak voor alle gedoopten om samen te werken als getuigen van tekenen van hoop in de wereld.

18. Paus Franciscus bespreekt de theologische deugd van de hoop in relatie tot geloof en liefde, en benadrukt de centrale rol ervan in het christelijke leven. Hij moedigt gelovigen met de woorden van de apostel Paulus aan zich te verheugen in hoop, lijden te verdragen en te volharden in gebed (Romeinen 12, 12). En hij zegt: “We moeten ‘overvloedig zijn in hoop’ (vgl. Romeinen 15, 13), zodat we geloofwaardig en aantrekkelijk getuigenis kunnen afleggen van het geloof en de liefde die in ons hart wonen.”

19. Wat is de basis van onze hoop? Daarvoor moeten we stilstaan bij “de redenen van onze hoop”, aldus de paus met een verwijzing naar 1 Petrus 3, 15. De paus onderstreept dat de basis van christelijke hoop ligt in de belofte van eeuwig leven. Hij roept op om in vreugdevolle verwachting van Christus’ wederkomst te leven, als een echo van het gebed van de vroege Kerk: “Kom, Heer Jezus!” (Openbaring 22, 20).

20. “De dood en opstanding van Jezus is het hart van ons geloof en de basis van onze hoop”, aldus de paus. “Christus stierf, werd begraven, werd opgewekt en verscheen” (1 Korintiërs 15, 3-5). De paus benadrukt de transformerende kracht van Christus’ dood en verrijzenis, die gelovigen de zekerheid bieden van een nieuw leven na de dood. “De eeuwigheid en het eeuwige leven zijn het doel waarnaar we op onze aardse pelgrimstocht streven (vgl. Romeinen 6, 22)”, schrijft paus Franciscus. “Het meest overtuigende getuigenis van deze hoop wordt geleverd door de martelaren. Standvastig in hun geloof in de opgestane Christus, gaven zij het leven zelf hier beneden op aarde op in plaats van hun Heer te verraden.”

21. “Met Jezus zullen we voorbij deze drempel [van de dood] het eeuwige leven vinden, dat bestaat uit volledige gemeenschap met God terwijl we voor altijd zijn oneindige liefde aanschouwen en erin delen. Alles wat we nu in hoop ervaren, zullen we dan in werkelijkheid zien.” Het ware geluk is liefde die niet teleurstelt en waarvan niets ons ooit kan scheiden, zoals beschreven in de woorden van de apostel Paulus (Romeinen 8, 38-39).

22. “Een andere realiteit die te maken heeft met het eeuwige leven is Gods oordeel, zowel aan het einde van ons individuele leven als aan het einde van de geschiedenis”, schrijft de paus. Hij legt uit dat dit gebaseerd zal zijn op liefde en rechtvaardigheid. Het doel van het oordeel is om ons naar een definitieve ontmoeting met de Heer te leiden en ons te zuiveren van het kwaad dat we hebben gedaan. “Het kwaad dat we hebben gedaan kan niet verborgen blijven; het moet gezuiverd worden om

Een orkaanspiritualiteit

Gedachten bij de verwoesting door orkaan Beryll

De tropische storm, die op zaterdag 29 juni voorbij onze kust trok, ontwikkelde zich niet lang daarna tot een orkaan van categorie 4, die de naam Beryll kreeg. Deze orkaan trok door het Caribisch gebied en richtte enorme verwoestingen aan op de eilanden St. Vincent & the Grenadines en Grenada, en daarna ook verder in het westen toen het langs de zuidelijke kust van het eiland Jamaica trok.

De schade op de eilanden St. Vincent en Grenada is enorm. De bisschoppen van deze twee eilanden, resp. bisschop Gerard County en bisschop Clyde Harvey, hebben inmiddels hun collega’s op de hoogte gesteld van de ravage en vooral het menselijk leed dat orkaan Beryll heeft aangericht. Deze bisschoppen lieten via whatsapp weten: “Ik heb in mijn leven 10 orkanen meegemaakt, waarvan 7 als bisschop.” Over een van zijn priesters die vermist was schreef hij: “We hebben pater Andrew Barnard, de pastoor van Carriacou en Petit Martinique, eindelijk gevonden. Hij bevond zich in de kerk toen het dak naar beneden kwam. Hij werd gered door de sacristie.”

“Omwille van logistieke redenen werd ons geadviseerd om niet naar de zuidelijke Grenadinen eilanden te gaan. Hopelijk kan ik ergens volgend week daar naartoe gaan.” “We zijn vier van onze zes kerken kwijt. De twee eilanden zijn verwoest, evenals de noordelijke delen van Grenada, St. Patrick’s and delen van St. Andrew. Dit is een regionale uitdaging die door de AEC diepgaand aangepakt moet worden. Bedankt voor jullie gebedsvolle ondersteuning.”

De aartsbisschop van Port of Spain, Mgr. Jason Gordon, riep in een preek de gelovigen op om een ‘orkaanspiritualiteit’ aan te nemen. “We moeten ons realiseren dat wij genooddaakt zijn om met zo’n spiritualiteit te leven, want in de afgelopen jaren zijn de orkanen steeds krachtiger en woester geworden. En we bevinden ons nu slechts aan

het begin van het orkaanseizoen. Wie weet wat ons te wachten staat?”

“Een orkaanspiritualiteit moet ons enkele zaken doen beseffen: het allerbelangrijkste daarbij is dat wij kwetsbaar zijn en kwetsbaarheid is de aard van de mens. De Heer herinnert ons iedere keer hieraan wanneer een orkaan door ons gebied raast. Wij erkennen dat wij uit stof zijn gemaakt en dat wij tot stof zullen terugkeren. We zijn met niets gekomen en met niets zullen we dit leven ook verlaten. Dat is een hele spiritualiteit op zich.”

“Orkaan Beryll heeft enkele eilanden verwoest en dat nodigt ons uit tot iets dieper: een erkenning. En onderdeel van die erkenning is dat wij die verder zuidelijk liggen niet geraakt worden door deze orkanen en dat wij daardoor de genade hebben om vrijgevig te mogen zijn. Dat wij jegens de getroffen en ons grootmoedig opstellen, dat is zowel een genade als een plicht.

“Ik nodig u daarom uit na te denken over het idee van een spiritualiteit van orkanen, want hoewel het een vreemd idee lijkt, is het wel de harde realiteit van onze Caribische volken op dit moment. En hoe meer de weersystemen veranderen, hoe meer wij moeten erkennen op de eerste plaats hoe kwetsbaar we zijn als mens, daarna dat wij God dankbaar moeten zijn voor iedere dag dat wij mogen leven, en erkennen dat het leven niet iets is dat wij bezitten, maar een geschenk van God is. En ten derde dat wij vrijgevig mensen moeten zijn en een hand reiken naar hen die ons nodig hebben. Dus roep ik allen op in deze regio om alles te doen wat wij kunnen doen om onze medemensen te helpen.”

“Laat ons grootmoedig en vrijgevig zijn, want we moeten ons voorbereiden dat het ergste nog niet is aangebroken.”

deze definitieve ontmoeting met Gods liefde mogelijk te maken.”

23. Het sacrament van boete en verzoening is een manier om Gods vergeving te ervaren en ons te verzoenen met Hem. “Het sacrament van verzoening is een beslissende, essentiële en fundamentele stap op onze geloofsreis”, schrijft de paus. En hij schrijft over de aflaat die verbonden is aan het Jubeljaar: “We weten uit persoonlijke ervaring dat elke zonde ‘haar sporen nalaat’. Zonde heeft gevolgen, niet alleen uiterlijk in de gevolgen van het kwaad dat we doen, maar ook innerlijk. [...] In onze mensheid, zwak en aangetrokken door het kwaad, blijven bepaalde restverschijnselen van de zonde achter. Deze worden weggenomen door de aflaat.”

24. Ten slotte wordt de rol van Maria als Moeder van Hoop besproken, met verwijzing naar haar rol bij de vervulling van Gods beloften en haar troostende aanwezigheid voor gelovigen. “In de Heilige Maagd zien we

dat hoop geen naïef optimisme is, maar een genadegave te midden van de realiteit van het leven.”

25. Het Jubeljaar zal een tijd zijn van hernieuwde hoop en vertrouwen, waarbij gelovigen worden aangemoedigd om zich te verankeren in de hoop die voortkomt uit genade. “Het beeld van het anker helpt ons om de stabiliteit en veiligheid te herkennen die we hebben in de onrustige wateren van dit leven, mits we ons aan de Heer Jezus toevertrouwen”, aldus de paus. “Het komende Jubeljaar zal dus een Heilig Jaar zijn dat in het teken staat van de hoop die niet vervaagt, onze hoop op God.”

De paus sluit zijn tekst af met een oproep om getuigen te zijn van deze hoop en te wachten op de komst van de Heer Jezus Christus. “Moge door ons getuigenis de hoop zich verspreiden naar al diegenen die er angstig naar op zoek zijn.”

Bron: www.katholiekleven.nl

Met de neus in de boeken

Voorleesprogramma voor jongeren
Elke maandag t/m vrijdag om 06.30 uur

Herhaling om 18.30 u

RADIO IMMANUËL
95.9 fm ...the station that touches your heart!

Stg. RK Begraafplaats
Schietaanweg 35 | Paramaribo | Suriname

+597-472185 +597-472154
+597-8407779 +597-8598523
info.rkbegraafplaats@gmail.com
Stg RK Begraafplaats Suriname

READYTEX Art Gallery buy art rent art exclusive artists

www.readytexartgallery.com
Phone +597 421750 +597 8945911

Op De Verkooptafe Van De Frater Lambertus Bibliotheek

Aanbod van gebruikte boeken die te koop zijn in de Frater Lambertus Bibliotheek. De prijs van het boek staat onder de samenvatting.

Adres: Mgr. Wulfingstraat 2

Openingstijden:

Dinsdag, woensdag, donderdag: 08.00 – 18.00 uur

maandag en vrijdag: 10.00-18.00 uur

Voor info: Jenny Sopawiro, tel. 426092 tst 107

Email: bibliotheek@bisdomparamaribo.org

**Red. Philippe van Heusden, F.J. Hoogewoud,
Kees Verdegaal
Beter méér dan één**

In deze bundel artikelen maakt de lezer kennis met de geschiedenis van de Nederlandse bijbelvertalingen. Het eerste deel van het boek biedt een overzicht van Nederlandse bijbelvertalingen vanaf 1945 en bespreekt aspecten die bij het vertalen een rol spelen. Deel twee belicht de omgang met de Bijbel in de liturgie van joden en christenen, waaronder het gebruik van leesroosters. Het derde deel gaat in op de oorsprong en functie van inleidingen en aantekeningen in Nederlandse bijbelvertalingen. De auteurs laten zien dat de vele Nederlandse vertalingen een grote rijkdom vertegenwoordigen.

's-Hertogenbosch: KBS, 2009; 192 blz.

Prijs: Srd 20,=

**Elaine N. Aron
Hoog sensitieve personen**

Dit boek bevat tips en adviezen voor het omgaan met overgevoeligheid, over hoe af te komen van onzekerheid en een nieuwe sociale balans te vinden. De schrijfster heeft vijf jaar onderzoek gedaan, diepte-interviews afgenomen, klinische ervaring en andere vormen van methoden van onderzoek. Zij gaat in op de invloed van hooggevoeligheid op de persoonlijke geschiedenis, carrière, relaties en innerlijk leven. En richt zich op de voordelen die gepaard gaan met sensitiviteit en geeft advies waarmee hooggevoelige personen geconfronteerd worden in de samenleving.
Amsterdam: Archipel, 2008 (26e dr); 208 blz.

Prijs: Srd 10,=

**Wilt u graag Omhoog
blijven ontvangen?
Help ons en doneer!**

**Uw bijdrage kunt u storten op
rekening nr. 10.35.169**

**bij De Surinaamse Bank t.n.v.
R.K. Bisdom
met vermelding:
DONATIE OMHOOG**

**Onze hartelijke dank aan degene
die reeds bijdragen.
Elke bijdrage is van harte welkom!**

Commentaar op de Lezingen van de 14e Zondag door het Jaar (Jaar B)

Achtergrond van de eerste lezing (Ezechiël 2: 2-5)

De roeping van de profeet Ezechiël is een roeping om een moedige religieuze leider te zijn die mensen ook durft te spreken over datgene waarin zij ernstig tekort schieten maar waarover zij niet aangesproken willen worden. Ezechiël leefde in de woelige tijd van de verwoesting van Jeruzalem en de Babylonische ballingschap, die als een ramp over het Joodse volk gekomen waren. Ezechiël zal zijn Joodse tijdgenoten zowel moeten wijzen op hun oppervlakkigheden ten aanzien van de waarden en normen van Gods geboden, hun onrecht en onoprechtheid, die deze ramp als een straf over hen hadden gebracht. Hij zou hen als profeet zo moeten oproepen tot bekering en echte levensverandering. Maar hij zal ook de profeet zijn die in de ellende van de ballingschap woorden van hoop, van vergeving en wederopleving van het Joodse volk zou aankondigen.

Eerste lezing: Ezechiël 2: 2-5

In die dagen kwam de Geest over mij en sprak tot mij; Hij deed mij recht overeind staan en ik hoorde hoe Hij tot mij sprak. Hij zei: "Mensenzoon, Ik zend u tot de kinderen van Israël, tot dat opstandige volk dat zich tegen Mij verzet; zij en hun voorvaders hebben opstand tegen Mij gepleegd tot op deze dag toe. Het is een nukkig en weerbarstig volk. Tot hun zend Ik u en u zult tot hun zeggen: Zo spreekt God de Heer. En of zij nu luisteren of niet – het is een opstandig volk- Zij zullen weten dat er een profeet in hun midden is."

Tussenzang: Psalm 123.

Refrein: ONS OOG RICHT ZICH OP DE HEER ONZE GOD, TOT HIJ ZICH OM ONS BEKOMMERT.

1. Tot U sla ik mijn ogen op, tot U, die woont in de Hemel. Zoals het oog van de slaaf gericht op de hand van zijn meester;

2. Zoals het oog van de dienstmaagd, gericht op haar meesteres, zo richt zich ons oog op de Heer, onze God, tot Hij zich om ons bekommert.

3. Ontferm U toch, Heer, heb erbarmen met ons, wij kunnen de hoon niet meer dragen. Die dronkenmans-spot, dat verwaande geschimp, wij hebben een afschuw ervan.

Achtergrond van de tweede lezing (2 Korintiërs 12: 7-10)

In dit gedeelte van de tweede brief aan de Korintiërs voelen we de pijn van Paulus dat hij werd aangevallen door sommige medebroeders die vonden dat hij het evangelie niet correct verkondigde, omdat ze vonden dat hij niet het recht had om de besnijdenis en een aantal specifiek Joodse religieuze wetten niet als verplicht voor te houden aan de niet-Joodse christenen, maar hen te leren dat het geloof in Christus en de genade van het doopsel voldoende waren om in Christus verlossing te vinden. Paulus geeft dan een kort getuigenis van een geestesvervoering, dus een religieuze extase, die hij had ervaren had als buitengewone openbaringen, maar

Maar Jezus sprak tot hen: "Een profeet wordt overal geëerd behalve in zijn eigen stad, bij zijn verwanten en in zijn eigen kring."

hij blijft zeggen dat hij liever wilt roemen op zijn zwakheden omdat hij op deze wijze alle eer kan geven aan God die de eigenlijke en de enige kracht van zijn leven is als apostel van Christus. Hij vertelt de Korintiërs over een "doren in het vlees", dus een bepaalde zwakheid die hij verder niet precies beschrijft of bij name noemt, maar getuigt van Gods nabijheid die tot hem gesproken heeft: "Ge hebt genoeg aan mijn genade. Kracht wordt juist in zwakheid volkomen."

Tweede lezing: 2 Korintiërs 12: 7-10

Broeders en zusters, er is – want anders zouden die buitengewone openbaringen mij verwaand kunnen maken- er is een doren in mijn vlees gestoken, als een bode van satan die mij moet afranselen. Tot driemaal toe heb ik de Heer aangeroepen dat hij van mij zou weggaan. Maar Hij antwoordde mij: "Ge hebt genoeg aan mijn genade. Kracht wordt juist in zwakheid volkomen." Dus zal ik het liefst van alles roemen op mijn zwakheden. Dan zal de kracht van Christus in mij wonen. Daarom lijd ik om Christus' wil gaarne zwakheid, smaad, nood, vervolging en benauwdheid. Want als ik zwak ben, dan ben ik sterk.

Achtergrond van de evangelielezing: (Marcus 6: 1-6)

Marcus schrijft over Jezus' bezoek aan zijn vaderstad Nazareth. Kort en bondig als altijd vertelt Marcus over de gesloten houding van vele mensen van deze kleine dorpsgemeenschap. Ze wensten deze ondertussen beroemd geworden Jezus uit hun dorp niet als een bijzonder persoon te erkennen. Ze maken Hem belachelijk. En bekrompen sluiten ze zich af voor alles wat God in en door Jezus bezig was te doen.

Evangelie: Marcus 6: 1-6

In die tijd ging Jezus vandaar weg om zich naar zijn vaderstad te begeven en zijn leerlingen gingen met Hem mee. Toen het sabbat was begon Hij te onderrichten in de synagoge. De talrijke toehoorders vroegen verbaasd: "Waar heeft Hij dat vandaan? En wat is dat voor een

wijsheid die Hem geschonken is? En wat zijn dat voor wonderen die zijn handen verrichten? Is dat niet de timmerman, de zoon van Maria en de broeder van Jakobus en Jozef en Judas en Simon? En wonen zijn zusters niet hier bij ons?" En zij namen er aanstoot aan. Maar Jezus sprak tot hen: "Een profeet wordt overal geëerd behalve in zijn eigen stad, bij zijn verwanten en in zijn eigen kring." Hij kon geen enkel wonder doen, behalve dat Hij een klein aantal zieken genas die Hij de handen oplegde. Hij stond verwonderd over hun ongeloof. Jezus ging rond door de dorpen in de omtrek, waar Hij onderricht gaf.

Wordt vervolgd op pagina 5

Vormsel data:

- 12 juli 18.00 uur H.H Petrus en Paulus (scholen)
- 13 juli 19.00 uur Petrus en Paulus (scholen en PK)
- 14 juli 8.00 uur OLV Fatima
- 19 juli 17.00 uur H. Driekoningen
- 21 juli 10.00 uur St. Isidorus (Reeberg)
- 21 aug 18.00 uur H. Driekoningen (volw)
- 24 aug 17.00 uur H. Bernadette (Bernharddorp)
- 19 t/m 24 okt Corneliskondre, Kalebaskreek, Donderskamp
- 14 nov t/m 20 nov vormsel Ligorio/ Semoisie

Commentaar op de Lezingen van de 14e Zondag door het Jaar (Jaar B)

Overweging:

De profeten van alle tijden zijn altijd mannen en vrouwen die een zeer belangrijke rol vervullen in de geloofsgemeenschap en in de samenleving. Bij de bijbelse profeten gaat het niet op de eerste plaats over toekomstige gebeurtenissen voorspellen. Dat gebeurt soms, maar vaak ook niet. De bijbel spreekt over de profeten als instrumenten in Gods hand. Zij zijn zijn echte geestelijke leiders, geroepen door Gods Geest. Profeten zien de omstandigheden van hun volk en spreken dan woorden die dieper zijn dan wat ze zelf als mens denken en voelen. Ze ervaren hun woorden als iets wat ze wordt ingegeven en waarbij ze niet anders kunnen dan deze woorden en profetieën te verkondigen en door te geven in de samenleving, “of zij nu luisteren of niet”, zoals de profeet Ezechiël het zei in de eerste lezing.

Profeten houden de samenleving een spiegel voor om in het licht van Gods waarden en normen na te denken over onze concrete keuzen of levensstijl. Ze kaarten geregeld zaken aan die in hun aanvoelen niet juist zijn en anders aangepakt zouden moeten worden. Ze leggen de vinger vaak op de zere wonden van onrecht of onverantwoordelijkheid in bestuur. Zij moeten spreken wanneer mensen in de samenleving middels onoprecht handelen zich verrijken of onverschillig zijn geworden over het lot van de armen. Profeten roepen op tot geloof, tot bekering, en het opnieuw oppakken van waarden en idealen die wij waren gaan verwaarlozen.

Omdat profeten hun tijdgenoten een kritische boodschap als spiegel voorhouden, worden ze vaak aangevallen door sommigen van hun tijdgenoten. Vele profeten de eeuwen door zijn bedreigd, of bestempeld als landverraders, of werden bloedig vervolgd. In het evangelie lezen we hoe ook Jezus dit heeft moeten ervaren! En eeuwen vóór Hem, profeten zoals Elia, Jeremia, Jesaja, Ezechiël, en vele anderen.

Waarom gebeurt dat steeds weer? Dat is omdat veel mensen alleen woorden willen horen die hen bevestigen, woorden die alles goedkeuren wat ze doen, en die hun verkeerde daden wat vergoeielijken. Veel mensen zijn ook onbewust erg selectief in welke bijbelse teksten zij onthouden en graag bestuderen en horen, en welke andere bijbelse teksten zij eigenlijk negeren. Dat zijn meestal teksten die hen indringend uitdagen tot bekering of tot gedragsverandering. Dan worden de profeten, ook die van onze tijd, aangevallen en belachelijk gemaakt. “Is dat niet de timmerman? En kennen we Zijn familieleden maar niet al te goed” Met andere woorden, “Laat deze ons niets komen vertellen want we kennen alles van je, je bent voor ons echt geen autoriteit op het gebied van geloof! Dus wie ben jij om nu vanuit dat geloof me te menen moeten aanspreken op hoe ik leef, of op wat ik doe?”

We zijn allemaal, ieder op zijn of haar eigen wijze, geroepen om een beetje profeet te zijn! Want God zoekt mensen die bereid zijn om zout der aarde te zijn: mensen die wat te zeggen hebben; mensen die ook moeilijkere onderwerpen durven aan te kaarten als dat nodig is; mensen die durven te getuigen van hun geloof en van wat gebed en het Woord voor ze betekent; God zoekt mensen die waar

"Toen het sabbat was begon Jezus te onderrichten in de synagoge van Nazareth."

nodig kritisch durven zijn, die niet altijd maar meegaan met de stroom, die niet altijd maar

zeggen “Ik bemoei niet” wanneer er ernstige overtredingen zijn van basiswaarden in de maatschappij of de kleinere omgeving.

Het evangelie van vandaag daagt ons uit om de grote en kleine profeten van onze tijd, in onze maatschappij maar ook in onze familiekring, werkplek of omgeving te herkennen, te erkennen en waarderen. Het evangelie daagt ons ook uit om wanneer er een spiegel wordt voorgehouden, niet gelijk te grijpen naar het middel van het belachelijk maken van degene die de spiegel vasthoudt, maar om na te durven denken over wat die spiegel ons te zien geeft. En dan te vragen: Is het waar? Wat vraagt dit van mij? Is God misschien in alle stilte via deze persoon met me bezig?

God werkt op Zijn eigen manier, met de mensen en omstandigheden die misschien soms zo onverwachts zijn voor ons, dat we eerst niet eens doorhadden dat Hij door hen sprak en bezig was. Veel mensen van Nazareth hebben heel veel moois aan zich voorbij laten gaan omdat ze meenden dat Jezus niets bijzonders te bieden kon hebben. Dat geeft ons stof tot nadenken. Moge Gods Geest ons altijd weer brengen tot een creatieve, gelovige openheid voor alles wat God steeds weer wilt doen. Moge Hij ons maken tot zout der aarde en tot mensen met diepgang, geloof, liefde en durf.

...DE ZEVEN WERELDWONDEREN...

Een meester vroeg aan zijn leerlingen: Welke zijn op dit moment de zeven wereldwonderen? Na wat discussie schreven ze op een papiertje:

- 1= De Piramiden in Egypte...
- 2= De Taj Mahal in India...
- 3= De beelden van het Paaseiland...
- 4= Het Panamakanaal in Midden-Amerika...
- 5= de Eiffeltoren in Parijs...
- 6= De Sint Pieterskerk in Rome...
- 7= De Chinese Muur...

Terwijl de meester nog bezig was de stemmen te noteren zag hij dat één van zijn leerlingen nog niet klaar was. Hij ging naar haar toe en vroeg:

“Is het zo moeilijk om zo’n lijst te maken?”

“Ja nogal antwoordde het meisje. Er zijner zoveel!”

Zeg maar wat je al hebt, misschien kunnen we je helpen.

Het meisje twijfelde even maar las voor wat ze had opgeschreven:

- 1= Dat we kunnen zien...
- 2= dat we kunnen horen...
- 3= Dat we kunnen ruiken...
- 4= Dat we kunnen lopen...
- 5= Dat we kunnen voelen...
- 6= Dat we kunnen lachen...
- 7= Dat we kunnen liefhebben

Het werd doodstil in de klas. De andere leerlingen hadden de wonderen buiten zichzelf gezocht, en zelfs heel ver weg, terwijl zij ze in zichzelf en in ieder mens had gezocht.

M. Noordermeer

...VOOR U GELEZEN EN OPGETEKEND...

-1= De mensheid moet een einde maken aan oorlog...
of.....
Oorlog maakt een einde aan de mensheid...

-2= Leer van de fouten van anderen.....
Je hebt niet genoeg tijd om ze allemaal zelf te maken...

-3= De ene generatie plant de boom.....
De volgende generatie rust in zijn schaduw en plukt de vruchten...

-4= Vooruitkijken kan beter zijn dan achterom zien...

-5= Wat wij bezitten stellen we pas op prijs...
wanneer we het verloren hebben!
(Bij de 85e verjaardag Mevr. Yvonne Tay op 27 juni)

-6= Ik ben niet oud... Ik heb alleen lang mogen leven!

M. Noordermeer

De Geloofwijzer

Maandag 08 juli

Dagtekst
1 Kon. 19,8: Gesterkt door het voedsel liep hij veertig dagen en nachten, tot hij de berg van God, de Horeb bereikte.

Overweging
We denken vaak dat we elkaar moeten kennen en begrijpen voordat we samen de eucharistie vieren. Natuurlijk is het goed als degenen die aan het lichaam en bloed van Christus deel hebben elkaar persoonlijk kennen, maar regelmatig samenkomen voor de eucharistie schept ook een eigen vorm van verbondenheid. Het is een saamhorigheid op het spirituele vlak, die ver uitgaat boven de ‘weetjes’ die mensen over elkaar kunnen hebben. In de eucharistie samen het goddelijk mysterie beleven van Jezus’ dood en verrijzenis schept gemeenschap. Dan ken je elkaar in Christus.

Gebed
God van eeuwigheid, door alle tijden heen doet U van zich spreken en laat U mensen delen in uw barmhartigheid. Ik bid U: open mijn ogen en oren en maak mijn geest toegankelijk voor het Woord dat U tot mij spreekt. Bewaar mij in verbondenheid met allen die leven in uw liefde, in uw vrede. Dit vraag ik U omwille van Jezus, mijn Heer, die met mij is, vandaag en voor altijd. Amen.

Dinsdag 09 juli

Dagtekst
Ef. 5, 2: Leid een leven van liefde, zoals ook Christus ons heeft liefgehad.

Overweging
Door het vieren van de eucharistie worden Jezus’ dood en verrijzenis werkelijkheid voor ons. Eten en drinken van het lichaam en bloed van Christus verenigt ons sterfelijk lichaam met de verrezen Christus. Ons sterven betekent, net als dat van Jezus, niet onze ondergang maar een doorgang naar nieuw leven. Zo versterkt en verdiept de eucharistie de doorgang die we eerder al maakten in de doop. De eucharistie is het sacrament waarin de genade die we bij de doop ontvingen volledig ons deel wordt.

Gebed
God, U zaait uw Woord in mensen uit en geeft het groeikracht om wortel te schieten. Maak mijn hart tot een gunstige bodem, open en ontvankelijk voor ieder woord dat komt uit uw mond, en laat het in mij vrucht dragen. Dat vraag ik U door Jezus, uw Woord voor deze wereld, vandaag en alle dagen, tot in uw koninkrijk. Amen.

Woensdag 10 juli

Dagtekst
Lc. 1, 52: Machthebbers heeft Hij van hun troon gehaald, geringen gaf Hij een hoge plaats.

Overweging
Als de mens van onze tijd zich door valse mythes laat verleiden, heeft hij geen oog meer voor de levende rijkdommen en de hoop die verborgen zijn in de schepping, het prachtige geschenk van de goddelijke voorzienigheid voor de hele mensheid. De wereld is schepping, is ons als leven

toevertrouwd. De wereld is een gave van God; ze is aan de mensen geschonken en wij geven ze verder. Wij hebben niet het recht ze te vernietigen of met hypotheken te belasten, die niet meer berekenbaar zijn. Wij mensen zijn deel van de schepping. Hierbij is het onbetwistbaar dat de mens in de wereld een speciale plaats toekomt. De mens mag levende wezens en dingen gebruiken, maar hij moet zich steeds voor ogen houden dat ook zij deel van de schepping zijn en nooit louter een massa in zijn hand kunnen zijn, waarover de mens de vrije beschikking heeft.

Gebed
Barmhartige God, Gij schenkt aan alles wat op aarde leeft kracht om te groeien en vrucht te dragen. Ik bid U: verlicht mij met uw Woord en zend mij uw Heilige Geest, opdat ik kan onderscheiden wat het leven dient en wat het leven schaadt. Leer mij steeds meer te vertrouwen op uw wijsheid die alles ten goede keert. Dat vraag ik U in naam van Jezus, uw geliefde Zoon en mijn Heer. Amen.

Donderdag 11 juli

Dagtekst
Jer. 17, 7: Gezegend is hij die op de HEER vertrouwt, en zich veilig weet bij Hem.

Overweging
Het is een grote genade wanneer je jezelf kunt aanvaarden. Maar de grootste genade is: jezelf kunnen vergeten. Mensen kunnen constant bezig zijn met zichzelf. Wanneer ze op vakantie zijn, kunnen ze zich niet concentreren op de schoonheid van het landschap, omdat ze zich afvragen of ze wel de goede vakantie hebben geboekt. Wanneer ze iemand ontmoeten, vragen ze zich af wat hij van hen denkt. Daarom zijn ze geblokkeerd om werkelijk met hem betrekkingen aan te knopen. Wanneer ze bidden, vragen ze zich af wat het hun oplevert. Bij alles wat ze doen, staat hun ego hen in de weg. Wanneer je jezelf kunt vergeten, dan kun jij je helemaal concentreren op datgene wat er op dat moment is. Alleen wanneer je jezelf vergeet, ben je werkelijk present. Alleen wanneer je ophoudt om constant te denken aan jezelf en je invloed op anderen, kun je iemand werkelijk ontmoeten, een gesprek met hem beginnen en genieten van datgene wat er tussen jullie ontstaat.

Gebed
God, onze Vader, in Jezus, uw Zoon, hebt Gij geopenbaard welke wereld U voor ogen staat. Ik bid U: doe mij zijn woorden verstaan en laat uw koninkrijk aan het licht komen in de kleine en alledaagse dingen van mijn bestaan. Dat vraag ik U door mijn Heer Jezus Christus, Hij die uw wil heeft volbracht ten einde toe en die met U leeft in de eeuwen der eeuwen,

Vrijdag 12 juli

Dagtekst
Lc. 12, 31: Zoek liever zijn koninkrijk, en die andere dingen zullen je erbij gegeven worden.

Overweging
In een droom is het kind altijd het symbool van iets nieuws dat in ons groeit. Het staat hier voor het onvervalste en oorspronkelijke beeld dat God van ons heeft gemaakt. Soms dromen we dat we een gekwetst kind op de

arm hebben of dat we het kind laten vallen. We vergeten het en laten het ergens alleen achter. Dan wil de droom ons aansporen om zorgvuldiger en bewuster om te gaan met het kind in ons. We krijgen een besef van wie we zijn. Maar dan vallen we toch terug in de oude rollen en patronen. We kwetsen het kind in ons. Het kind is in een droom ook een symbool van een nieuw begin.

Gebed
God van het verbond, U bent barmhartig en begaan met mensen. Ik vraag U: raak mij aan met uw Woord. Geef dat ik het hoor en bewaar. Doe mij groeien in het vertrouwen dat niet het kwade het laatste woord heeft, maar dat uw liefde alles zal overwinnen. Dat vraag ik U voor vandaag en alle dagen, totdat alles zal zijn voltooid. Amen.

Zaterdag 13 juli

Dagtekst
Lucas 17,21: Het Rijk Gods is midden onder u.

Overweging
‘Geluk is zo broos als glas’: het is spreekwoordelijk, geluk kun je niet vasthouden. Je kunt het slechts met tedere handen ontvangen, het betasten en aanraken. Wanneer je het geluk voortdurend als een glas in je handen houdt, ben je niet in staat om handelend op te treden. Daarom kun je het geluk beter uit handen geven, het naast je neerzetten, om datgene te kunnen doen wat op dat moment nodig is, waar je zin in hebt. En wanneer jij weer wilt, kun je het geluk als een kostbaar glas in je handen nemen en het bewonderen. Als je het altijd wilt vasthouden, breekt het zeker.

Gebed
God, uit uw hand komt alle leven voort. U kent mij en weet hoe moeilijk het soms is om van mijzelf te geven, van mijn bezit, en om los te laten wat mij bezighoudt. Laat uw Woord mijn hart openen, zodat het ontvankelijk wordt en kan ingaan op uw uitnodiging van liefde. Dat bid ik U door mijn Heer Jezus Christus

Doneer uw bijdrage voor Omhoog op het rekening nr. 10.35.169

bij De Surinaamse Bank t.n.v. R.K. Bisdom

met vermelding: DONATIE OMHOOG

ROOMS-KATHOLIEK
BISDOM PARAMARIBO
HENCK-ARRONSTRAAT 14, Paramaribo - SURINAME

Donateurs in Nederland kunnen donaties t.b.v. het RK Bisdom Paramaribo overmaken/storten op onderstaande rekening op naam van:

Stichting Surinaamse missie
BRED A - NEDERLAND
NL78INGB0000120254